

ACC. N:R M. 12154:1.

Angående eders frögolista N: 84
vet jag så det att besätta
jag vet y m m a c m att två kvinnor
från väst och engelskors och boarna
seste över till Danmark den ena
hade en syster som var någon an-
ledning till blivit bosatt i Danmark
och så septe hon till hvar en och
blev sedermera gemens gifta bosatt
där och sedan septe den syster till
hvar en och hon att bli
gift och bosatt där. En gemens till
den septe som helt var till den
hon hette Christina Gustafson men
hon kom sedan tillbaka till Gästrik
där hon sedermera ingick i hvar en och
och bosatte sig där mannen hette
John Oskan

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Luf. 84

1

ACC. N:R M. 12154:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

2

Några Danokas som kom att
bo på Öland minnes jag
ej mera än en. Han hette Peters
son och var smed till yrket han
gifte sig med en flicka från Östra
Möckleby där han sedermera byggde
en lägerhet i Dörby N. Möckleby.
Dem som från andra ortar kom att
bo på Öland på 1800-talet
var tillräckligt många och uttal
liggande och som minnes jag blott två
den var från Blekinge och kallades
Polkingen och en var från Gästrikland och
kallades Gästingen. Hans Gmäternid var
de flera de kom över till Öland dels som
diberggrävare och Hålschare vid Odlingen
och som bondelångar. Och en del
köpte sig gårdar på Öland de var dock
2
från Bergslagen på 1900-talet

Från våra trakter var de mycket vanligt
~~tejt~~ var de på mitten av 1800-talet
mycket vanligt att de unga pojkar
tog lysa som sjömans tjänst 70-80
talet blev de mera allmänt att den
unga repte till Amerika och även den
som upprätt medelåldern repte dit
repte dit man de stannade ej så
länge där. Dels på grund av de
de nya förhållanden och dels var
arbetet mera ej så bra. En del kunde
ej tjäna mer än bitgälden fram och
åtta. Det var även vanligt att såväl
gusse som folk i medelåldern repte till
Stockholm om sommar där arbetade
de vid byggen och dels i trädgård-
darna med stor sparsambet. Filmer
de tjäna lite om sommar

Vilket de var i stort behov av då
det ofta hände att de fått böja
sådant bönderna till föda på vint-
renså. Ölaningarna hade väl
snarast någons förbindelse med
Danmark och att sjöfarande väl
de någon fisk till Danmark hade
sag aldrig talas om. När det var
gott om fisk sålde de den dels på
västra sidan på Öland eller i Kal-
mar. Någon gädfiskhandel med
Danmark förkom ej. Några församling-
ar efter Dan och möbotes förkom ej
någon ej heller sålde man några
vares som man en dag kom från Danmarks
träskarna vi höjste var från Gualand
man på senare åren fanns här en sort
som kallades skänningsträsk de var

vassa i tjarna och foderade
 vid vristarna med skinn med
 instoppat vinstjärn och vad jag
 net hade vi liten förbindelse
 med ^{Juni m m 15} Ösa förbindelse med
 faotlandet gick över Kolmar
 och åt Amäländs sidan. Därifrån
 fraktades då hem ved och litte
 till byggnader om sommasen
 på byggheten och på vinstjärn över
 i sen på Kolmar senel Några
 gårdar i handlase från Danmarks
 kom här inga till Öland. Och
 nog låg de lika som ett i det vi
 litet hat till Danmarksna sedan
 den tiden då de brände gårdar
 och byar på väst.